

Előfizetési díj:
Pestben vagy Pécsen hához küldve:
egyetlen évre 5 forint, előre 2 forint 50 kr.

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:
Egy öt hasábos pécsi sor egyeztető
megjelölésű 6 kr., 3-szor 5 kr.,
10-szer 4 kr. Hasznos. — Minden
hirdetés után 30 kr. bélyegdíj
fizetendő. A nyilatkozó pécsi sor 10 kr.
A hirdetési díj előre fizetendő.

SZERKESZTŐI IRODA:
Ó-pósta-utca 16-ik szám.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városbáz épületben, Lill János úr a budai külvárosban,
Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden pósthivatalnál.

KIADÓ HIVATAL:
János-utca 8-ik szám.

A gazdakongresszus után.

A haszon és a dicsőség abból, hogy a nyugati államok legkittünőbb nemzetgazdái Budapesten a gazda-kongresszuson együtt tanácskoztak, együtt vitatkoztak a magyar gazdákkal és a magyar politikusokkal: a haszon és a dicsőség abból, hogy Európa mindenik kontinentális államának gazdasági érdekében egy rég óhajtott mozgalom indult meg, melynek célja társadalmi uton egy homogén közvéleményt teremteni, a kormányok érintkezéseinek támogatására és megkönnyítésére, hogy ez a mozgalom Magyarország fővárosában vette eredetét; a haszon és a dicsőség abból, hogy a most lefolyt gazda-kongresszuson, a különböző országok érdekeinek szociológiai oly sok érintkezési pontot találtak a magyar érdekek szociológiai, hogy nem csupán a barátságának, hanem a szolidaritásnak érzetével távoztak el tőlünk: mondjuk, hogy a haszon és a dicsőség ebből nem egyszemély, sem egyes pártoké, hanem az egész országé, s a ki ezt a hasznot és dicsőséget, akár egyéni, akár párt szempontból itéli meg, az nemcsak rossz izlést árul el, hanem elárulja azt is, hogy az ország érdekeinek fölismerésére elegendő érzéke nincs.

Part egyéni hiúságának rosszul is esett, hogy a gazda-kongresszuson, a külföldi számos kittünőségei és kapacitásai főként Apponyi Albertet, Károlyi Sándort, Dessewffy Aurélt és Gaál Jenőt ünnepelelték s az ő nézeteikben találták meg az összhangot a saját eszméikkel és nézeteikkel; — mondjuk, a sértett hiúságunk ezt a rossz hangulatát, a kormánypárti sajtónak, ha teljesen elfojtani nem tudta, mindenestre leplezni kellett volna; nem pedig savanyu arccal oppozícióba állani és rossz kedvvel mérlegelni oly eredményeket, melyekből az egyszer igazán az országunk van több haszna és dicsősége, mint a kormánypártunk.
De megszokhattuk már a kormánypárti sajtó részéről ezt a kiesinyes, szikkórt eljárást, mert hisz ebben rendszer van, mely minden apróságra kiterjed. Bezzeg majd lett volna ünneplő larma s a hazaboldogításnak az émelegesség variált gloriifikációja, ha azt a diadalt, mely a gazda-kongresszuson Károlyi Pándor aratott, valamely kormánypárti nagyság aratta volna! Majd tele lettek volna akkor a kormánypárti lapok a gazda-kongresszus jelentőségének magyarázatával; s majd meg tudták volna akkor érteni a magyar gazdaközöniséggel, hogy annak a mozgalomnak, mely most indult meg a gazda-kongresszuson, nagyon fontos és gyakorlati következményei lehetnek. Mert első lépés ez arra, hogy Európának gazdaságilag megatadott országai, a gazdasági bajok orvoslását ne egymástól elkülönítve, egymás érdekeinek megsértésével, hanem egymás érdekeinek kiegyenlítésével igyekezzenek megoldani.

Háboru küszöbén.

Hetek óta húzódik már a keleti válság és még mindig nem tudni biztonsággal, hova lyukad ki. Az európai diplomácia jó magával tehetetlen. Érti, hogy bármit határozzon, a keleti népek nem fognak rá hallgatni.
A válság e pillanatban fenyegetőbb, mint keletkezése idejében. Akkor nyomban elfojthattak volna. Most már a lehetetlenség közé tartozik. Szerbia és Görögország lefegyverzését az európai hatalmak nem tartják tanácsosnak, mert akkor veszélyben foreg Milán szerb király trónja. E miatt nem tudnak a hatalmak megegyezkedni.
A válság legegyszerűbb elhárítása ugyanis az volna, ha a berlini szerződést a maga érvényében fentartanák. A diplomácia az későn jutott észbe. A szerbek és görögök kezdetben a berlini szerződés alapján állottak. Most már nem. Szerbiát begratták, hogy mozgósítson. Meg is tette annak reményében, hogy kap majd valamit. Utóbb kiderült, hogy Szerbia igényeit nem lehet kielégíteni. Ausztria és Magyarország protekciója gyengének bizonyult. De Szerbia étvágyát felgerjesztették. Ezt le kell valahogy csillapítani, a mozgósítás költségeinek meg kell térülni egy meghódítandó terület alakjában, különben felfordul a szerb királyi trón, mely Ausztria és Magyarország politikájára támaszkodott.
Görögország helyzete tökéletesen azonos Szerbiáéval.
Hiábavaló fáradság a diplomácia részéről ráírni a szerb és görög kormányra, hogy maradjanak nyugton. A kormányok a diplomáciára hallgatva, népeket vágyával jönek ellentétbe, ha pedig a néphangulat után indulnak, összelitkőzésbe jönnek a hatalmakkal. Kétségbeesett helyzet!
Szerbia és Görögország csakugyan nem tehetek okosabban, minthogy kezdet fogtak, és háboru esetén együtt lépnek fel.
A szállingó hírek azt sejtetik, hogy az európai hatalmak szabad folyást akarnak engedni a keleti válságnak. Ez volna a legtermészetesebb kibontakozás a bajból. A hatalmak azt izentek Szerbiának és Görögországnak, hogy ha megmozdultak, hát Európa megbízottjának, Törökország hadaival szemben fogják magukat találni.
A diplomácia tehát maga készülő elő a háborút. Marakodjanak keleten tetszésük szerint, így gondolkoznak a hatalmak.
De nem minden utógondolat nélkül. Tegyük fel, hogy az egyesült szerbek és görögök legyűrjék a törököket. Vajjon Európát a győzők tetszésére fogja bízni, hogy mit vegyenek el Törökországtól? Vagy tegyük fel, hogy a török képes lesz meg-

Iparhatósági megbízottak választása.

Az iparhatósági megbízottak újabb választása tárgyában az ipar-és kereskedelemügyi miniszterium, hivatkozva az ipartörvény 172. §-ára, elrendelte, hogy az újonnan választott iparhatósági megbízottak működése mindentűl jövő évi január 1-én kezdődik. E rendelet szerint az összes megbízottak mandátuma, tekintet nélkül arra, hogy az idén, vagy tavaly választottak, az év december 31-ig terjed. A miniszter egyúttal elrendeli, hogy a törvényhatóságok intézkedjenek, hogy az iparosok és kereskedők névjátszromai mindazon városokban, a melyek I. fokú iparhatósági székhelyek, legkésőbb az év október 31-ig összeállítsanak és a szokásos kihirdetés mellett 8 napra közzeszemlére tessenek ki. Felsőzámlások mindig november 10-ig adhatók be. A választásra december hó valamelyik napja tüzendő ki.

TÁRULY.

Prolog.

(A pécsi színház 1885. okt. 14-ki megnyitására.)
Irtá:
Komócsy József.
Üdvözlét Pécsnek túl a nagy Dunán!
Mely a kibontott zászlót már emelgeti,
Hogy mentől magasabba tartsa azt,
Túl a Dunának sávjain s halmain!
E zászlónak ragyogó felirata:
„Közömbösülés nemzeti szellemben!”
És e felirat világit nekünk,
Ez jelölte meg utunkat ide...
Szívesen jöttünk, hozván lelkünkben
A lelkesedés lángolót tüzet.
És az örökké égő szomszúságot
Szíveinkben a jó-, igazért, szépért!

Veloczipeden.*

A Száva partján felültem, hogy Dél-Stájernek Rann városkájába hajtsak.
* Igali Szvetozár, lapunk főmunkatársának, mint diákori barátjának a napokban küldte be

Két templomtoronyot, kövezett utazakat, sok holtot vettem észre: következtetem tehát belőle, hogy a helyiség Stájerország földrajzi műveiben kiválóbb helyet foglal el. Az eszevesztett (az iramodás után itélve) kölyök csoport egyike elkijáta magát: „to kummt d'r Teifl!” Uzcua neki, boltok zajjal esapodnak be, boltos, meszterember fődetlen fölvel rohan ki „Teifl”-t látni. Néhány percz s utánam, hadd használjak hyperbolát en miniature; így olyan kíséret keletkezik, mint a milyen Gambetta földi maradványait kísérhette. A kíséret között az a különbség volt, hogy az enyém lökdöste, rugdosta egymást, a sok futásban kifáradva ilhegett, köhögött, szidott engem, mert nem követhetett — szóval rakoncátlanokdott.

Zágrábhoz közeledve, az ut feltűnően jó. Bizonyos sebességgel hajtok, a velem szembe jövő, kocsiutó lovak ijedeznek. Egyiken egy kabátos ember s kocsisa ülnek, a szekér fával van megrakva. 30—40 lépésnyi távolságból az internaezi-onalis veloczipéd-törvénynek hódolok, midőn felszólítom a parasztot, vigyázzon ijedős lovára. Én részemről a megállásig lassan hajtok. Egyszerre a lovak jobbra rugnak ki — bele az árokba! Egy-két vésztes reccsenés tudatja velem, — hogy ott ropogott most bizonyos kocsiresz.

Gőzmozdony a síklősi országúton.

(Pécs-drávai keskenyágúnyú közúti gőzmozdony vasútján.)
Közömbösülés nemzeti szellemben!
Közömbösülés nemzeti szellemben!
Közömbösülés nemzeti szellemben!
Közömbösülés nemzeti szellemben!
Közömbösülés nemzeti szellemben!

Vándor nép vagyunk, tudjátok ti azt:

De hajléktalan nem leszünk mi már itt, hol melegtető fészket talál Minden gondolat és érzés, mi — magyar!
Hódítók közt jöttünk mi ide, Hogy az eszmének legyünk katonái, Mely nemzetünké és mely a tietek, — S melynek fegyvere: zengő anyanyelvünk!
Az édes fegyver, mely szívetek hódít A hűgy ajkán az örök szerelmek, A gyermek ajkán a családi körnek, A férfien a nemzetiségnek, És mindnyájukén az édes hazának!

Este, mielőtt vacsorához illetem volna,

Este, mielőtt vacsorához illetem volna, a város intelligens polgársága mutatta be magát, kérve engem, mutassam meg a „kereket!” Szívesen cleget tettem kérésüknek.
Reggel korán, a mint hálósobám ablakán kinéztem, finoman permetező esőt konstatalhattam. Az utca azonban még nem volt sáros. Nem telt bele negyedóra, fölültem a gépre s hajtottam Horvátország felé.
Tegnap is ismerőseim tudvány, hogy 6 órákor indulok, majd nem valamennyien kinn vártak az utczán. — Üdvözlét váltva — távoztam.
Rannon kívül az eső mindinkább job-

ban nyilvánult. Az országút közvetlen a Száva partján haladt, a Száva krumplij nagyságu hőmpköveit az intező körök jónak látták az uton széjjelzörni, az ut készítése, javítása czéljából. Stevens ugyancsak rámondta volna, mint a hogy azt az eszék — trójnpei utvonallal tette, hogy „Alghaunistan!”

Már akkorára a kocsis szaladt felém,

Már akkorára a kocsis szaladt felém, bizonyosan a „kabátos” által felbuztatva s utközben esküdözött égreföldre, hogy: no most végem lesz!
Megálltam s revolveremet jobb kezembe véve, a dühögő mellénél szegeztem, kész lévén e barmot lelőni.
Stoj! — rivaltam rá.
A fegyver láttára a gyáva számár el-sápad, térdei inognak s eszedklő hangon szólítja Nikoláját, ki a szomszéd szőlőben kapált.
Nikoláj ugyan oda nézett, de nem mutatott harezias hangulatot.
Parasztom, ki még folyvást káromkodik s illő távolságból hadonáz lövésvel, kérdésemmre, hogy tartozom-e neki valamivel, csak káromkodással felel.
Ráparancsolok, hogy onnan, a hol most van, ne jöjjön közelebb, én pedig néhány lépésnyire eltolom a gépet, rátlök s pár percz múlva már nem hallom a dühögő kurizálását. Elértem Zágrábba.
A nyugati ut felől jöve, egy levélhordótól kérdem, hol van az elsőrangú hotel.
A „Kaiser Franz Josef”-be utasított.

hivatva a helyi érdekű vasutak, melyeknek terjesztése elismert szükség egy általános vasutpolitikai szempontból, mint egyes vidékeink gazdasági érdekei tekintetéből.

Fővasutink nem számíthatnak biztos forgalomra, ha néhány napi esőzés lehetetlenné teszi a hozzájutást az állomásokhoz és épen e körülmény örökös tapasztalásra kárhoztatja a vasutakról távol eső vidékeket. Helyi érdekű vasutak építése tehát nem csak a sínforgalomtól elvont községek, hanem a sok elsőrangú vasútra nézve is életkérdés.

A vicinális vasutak fontosságát nem tagadja ma már senki. Tudjuk azt, hogy még a Duna is bizony kiszáradna mire Mohácsra érne, ha mellékfolyók nem duzzasztanák. Így vagyunk a főbb vonalak jövedelmezőségével.

A helyi érdekűvasutak első és fő célja, hogy a vidék terményeit olcsón és gyorsan az év minden szakában elszállíthassa s ez által vásárt biztosítson magának akkor és ott, ahol a legjobb árakat elérheti terményeire. Hol vasút létezik ott legtöbb esetben egy nagy kiterjedésű vidék jóléte és felvirágoztatása van biztosítva, mert a birtok és az azon található sok oly anyag, — mely súlyánál és esékely értékénél fogva tengelyen, mint felleltaképes és bajos szállítási uton felhasználható nem volt, — azonnal tetemesen emelkedik értékében.

A vicinális vasutak feladata nem annyira a személy, hanem a teherváru, különösen pedig az élelmi cikkek szállítása.

Az ország vasúti politikája nem állhat egyben, mint olcsó, könnyű, egyenletes és biztos export emelésben s abban, hogy a termelő piacokat minél rövidebb és közvetlenebb összeköttetésbe hozza az ellátási piacokkal. Ezt pedig csak vicinális vasutak építésével érheti el.

A helyi érdekű vasutak egyik nemét képezik a közúti vasutak vaspályák.

Napiainkban a technika már annyira előrehaladt, hogy a közúti vaspályáknál is sikerrel alkalmazható a gőzgép, mint azt a külföld 1879. óta számos példával igazolja.

E vasútépítési rendszerrel a beruházandó összeg nem oly tetemes, mert a fővaspályákhoz szükséges birtok kisajátítások nagyjából elmaradnak s így megtehető mennyiségű kárpótlási összegek takarítottak meg; továbbá a közúti vaspályák egyszerűbben és olcsóbban építhetnek, rendeztetnek és kezelhetnek, tehát mérsékeltbb áron is szállíthatnak.

A közúti vasutak vasutak — melyek mind technikailag, mind közgazdasági szempontból igen fontosak — külföldön már jelentékenyen vannak elterjedve.

E rendszer képviselője Lutz Tódor svájci főmérnök, ki a közúti vasutakról kiadott riportjaiban tüzetesen taglálja azok szervezetét, forgalmi viszonyait, és az általuk igényelt gézerőket használatát.

A Lutz-féle közúti vasutak vaspályák Svájcban hét év óta engedélyezve vannak. Különösen kiemelendő itt egy keskenyvágyú közúti vasútvány, mely Saluzgenből Kaltenmörtinbe vezet és pedig nagyobbbrüst országút felhasználása mellett, első sorban ezéül fűzte ki magának az eddig nagy forgalomból csaknem egészen kizárva volt eisenach felvidéket kereskedelmi tekintetben emelni, mit tényleg tökéletesen is ért.

Hasonlag a waldenburi vasút, mely kivétel és izemének egyszerűsége által a Jura tövénen regényesen fekvő Waldenburi városkának Basel canton székhelyével oly rég óhajtott egybekötésére szolgál.

Hossza 14 kilométer, vágánytávja 75 centiméter.

Allomási épülete a vasutnak csak egy van magában Waldenburbán, hol a moz-

dony- és kocsiszínek állanak. A falukban a megálló helyek a kocsiművekben vannak elhelyezve s csak a Lamstenburg felé vezető ut-elágazásnál lett e célra külön bódé helyreállítva.

Felemlítendő továbbá a 45 kilométerre terjedő „Seethalbach“, szintén Svájcban. Bajorországnak már 1881-ben 14 közúti vaspályája volt.

Olaszországban a Trapani és Salerno közt épített 32 kilométer hosszú közúti vasút méltó különösen a fölémlítésre.

Franciaországban az északi vasut mentén fekvő Gonesse-t Villiers-le Bel-lel összekötő közúti vasút épített vasút bár a leggyöngyöző nehezségek, mint éles kanyarulatok és emelkedések épen e vonalon nem voltak esékélyek.

Ami a közúti vasutak kivételét illeti, arra nézve meg kell jegyeznünk, hogy a sínek a már készen álló ország- vagy községi utakon vezetettek s csak azon esetben válik szükségessé a közúti elhagyása, midőn hirtelen emelkedések vagy kanyarulatok miatt a szabályozás kielégítő nem lehet. Az építése a fővasút mintájára történik. A sínek edzett fatalpakon a közútnak egyik patkáján levő kavicsgyazatra helyeztetők.

A sínek ezen elhelyezése legkevésbé sem hátráltatja a közlekedést, mert a közúttal egy színen vannak s ha a vonat nincs közelben, úgy ezek között is lehet járni.

Mintán a pécs-drávai közúti vasútvány keskeny vágányra van tervezve, tehát a sínek egymáshoz távolsága, nem mint a rendes vágánynál 1-435 méter, hanem csak 1-10 méter lened.

Lutz Tódor ugyan a vasúti közlekedésbe hozandó vidéken inkább a rendes vágányú közúti vaspályák építését ajánlja, mert ezek a fővasutakkal kapcsolatba hozhatók, tehervonataik egymás vágányaira kölcsönösen átrétheznek s így a legtovább eső helyekre is a szállítmányok átrakodás nélkül meneszthetnek.

Azonban a keskeny vágányú vasutak építésénél még jelentékenyebb a költségkímélés.

A közúti vasutak vezetendő vaspályákhoz szükséges külső kellekek a legnagyobb tökéletességben már rég megvannak. A személy- és teherszállító kocsik a fővaspályák e nemű kocsijai szerint vannak alkotva, csak hogy kisebbek. A régi szerkezeti gépek helyett újabb találmány, sulyra nézve könnyű s mégis nagy hordképességgel bíró gőzmozdonyok használatának, melyek — daczára annak, hogy a vasut mentén korlát nem alkalmazhatók — a legelőkelőbb utakon sem szolgálnak akadályul a közlekedésnek; zakatolás, nagy füstárzás, szikrávetés nélkül haladnak tova s a mi a legfontosabb, gyorsan megállíthatók.

A ki azonban a közönséges gőzmozdonyok elvén alapuló gépeket netán a tüzeltés miatt nem találja megfelelőeknek, azt az Amerikában feltalált s Lam és Franq által Párisban tökéletesített s teljesen jónak bizonyult tüz nélküli mozdony bizonnyára ki fogja elégeni. Ez egy nagy kázanból s a közönséges szerkezetből áll. A káza nem a géptől fűttetik, hanem gőzt a vonal végpontján levő gőzgenerátorokból nyeri. Az állomáson a káza víz helyett gőzzel megtöltetik s a menetközben elhasznált gőz egy sűrítőbe jut. A zajjal járó s lovakat ijesztő gőzeresztés a kútból tehát, valamint a tüzveszély is esék.

A gépen a gőzöspont kivül még egy harang is van alkalmazva, mely a közlekedésbe jövő járműveket figyelmezteti s a megállóhelyen a jelet a beszállásra adja.

A vonat elegendő gyorsasággal halad esendesen előre s az utas alig érzi a mozgást. A forgalom vezetése Svájcban egé-

szen különös, mind a mellett igen jó és a lehető legolcsóbb. Egy hivatalnok egyszerre jegy- és podgyász-kiadó, vonat-vezető, rendező, fékező és rakómeister, mely különféle hivatalokat ez el is látja.

Külföldön a közúti gőzvonatu vaspályák utjainak szélessége 3 és 1/2 öl, de Magyarországnak a közlekedésügyi miniszterium 1869 ápril 5-én kiadott rendelete értelmében 5—6 öl szélesnek kell lenni a közútnak, hogy azokon gőzvonat haladhasson. Ha tehát a közútnak valahol e szélességnek meg nem felelnek, úgy azok okvetlen megnagyobbítandók.

Lutz mérnök számítása után Svájcban a terve szerint épített és felszerelt közúti rendes vágányú vaspályák kilométerje 24000 frt tökébe és évenként 2400 frt forgalmi költséget igényel, míg egy helyettük kiállított fővaspályák kilométerje 80000 frt tökébe és évenként 4800 frt forgalmi költségre kerül.

A kisebb arányban beruházandó tökékek kevesebb kiadás mellett nagyobb bevételt is eredményeznek. Svájcban, Bajor-, Olasz- és Franciaországban a statisztikai adatokból merített kiszámítás szerint 6-10% a rendes vágányú vaspályákhoz képest a közúti vasútnak kedvezőben, mint nálunk a kamatbiztosítást élvező bármiféle vasutaknál, mi legjobban bizonyít ilyenül építkezések jövedelmezősége mellett.

A közúti vaspályát oly vidékekre van hivatva saját érdekében létesíteni, melyek a közvetlen vasúti összeköttetésről elzárják. Ilyen, a vasúti közlekedéstől távolos vidék kereskedelmi forgalmát gyarapítani törekszik a pécs drávai keskeny vágányú közúti vasútvány.

A tervezett vasút állomása a budai külvárosi vásártér alsó részén állíthatik fel. A vonat a vámházal tér át az országútra, melynek baloldali patkáján fog tova menni. A kőkényi esárdánál a hirtelen emelkedés miatt az országút elhagyása válik szükségessé s szántóföldeken körülbelül 500 ölnyi hosszú utat megtevére térhet csak vissza.

Szalánta előtt a vasút elhagyja az országutat s a szilvási, majd a bostai községi uton halad. Bostától egyenes irányban Garéig, innen pedig Szavát, Viszlót, Terehgyet érintve Harkányig fog érni.

Harkányul két fél ágazik a vasút. Az egyik ág Siklóra, a másik ág Dráváig — esetleg Mihályjéig — vezetetik.

Megálló helyek tervezetnek: a sátor-tábornál, Malom irányában, Szalántánál, Szilvás és Bosta között, Garében a templom környékén, Harkányban a fűrőd alatt s Drava-Szabolcson.

Mintán ezen országutat az előirt szélességnek megfelelő, úgy itt az ut megoldása szélesség: elkerülhetetlen azonban a szélesítés a községi utakon u. m. Szilvás, Terehgy, Viszló és Harkány között, kivéve Bostától Garéig, hol az ut megkivántató szélességű.

Hogy e vasút minél előbb kiépüljön, érdekelve van a szeminarium, a káptalan, a Biedermann-, Benyoszy- és siklósi uradalom, különösen a gabona-szállítás tekintetében szükséges, hogy Baranya és vidék elhanyagolt állapotából és forgalmi elszigeteltség korlátai közül kiemeltessek az élelmebb és szabadabb közlekedésnek átadások. Emíltük-e Siklós, Harsány, Viszló, Szilvás ezer és ezer akóra tethető börtörmészt? Harkány kénköves melegvízű forrásához hűvösebb tétel? A dűsdazdag kőbányák, melyeknek különféle termékek faragás, építkezés, utáni kövezés, lépesők, ajtószárak, malomkövek és más hasonló czelokra lehetnek alkalmazni — könnyebb felhasználását. Érdekelve van a községek anyagi és szellemi jóléte, de legjobban van érdekelve Pécs városa,

melynek okvetlen szükséges, hogy termény-szállítás tekintetében direkt összeköttetés legyen Slavúttal.

E helyi vasút, a vállalkozók nagy előnyére, a saját egyéni nyereségen felül e vidéket a végképi elszegényedéstől is megmentené, ha a vidékforgalmi vasút há- lózatába bejuttatható.

Annál is inkább fontos a vasút kiépítése reánk, pécsiekre nézve, mert már a közel jövőben fog az országgyűlés elé kerülni egy törvényjavaslat, mely a budapesti vasutnak gunyolt budapest-szentlőrinczi vasut folytatását, a szentlőrinczi-rieponteljei vaspályák helyreállítását veszi tervebe. Már eddig is eléggé s ha e vasút el fog készülni, úgy teljesen kizáratik Pécs városa a főforgalomból.

A mai korban, midőn a nemzetek a kereskedelmi téren mérőznek meg egymással: nem utolsó az ország belsejében széttagozó vasutvonalak kérdése sem. A külkereskedés valamely állam belcéljének csak egy lehet életeleme, ha a kiviteli cikkek szállítása a lehetőleg meg van könnyítve. Ezért nevezetesen a helyi érdekű vasutak s ennek hiánya az, a mi Baranyamegyét ma holnap koldusbotra juttatja.

Terményeit e megye csak úgy értékesítheti, ha a vevővel a magtár falai közt kötheti meg az alkut gazdaközönsége: mert nem képes azokat a világkereskedelem nyílt piacára szállítani. Természetesen az ilyen otthon kötött vásár a gazdaközönség óriási karára történik. A jelen év meg épen az, midőn terményeit még itthon, még potom árért sem értékesítheti. Sokszor eladni kénytelenül a gazda oly áron, hogy ha jól számít, alig kapja meg a munkáltatás bérért. És mi ennek az oka? Első sorban a vasúti állomások óriási távolsága. A szállítás oly sokba kerül, hogy a vevő kerül a görbe vidéket, mert a nyereséget teljesen fölemészti a szállítási költség.

E bajon segíteni van hivatva a pécs-drávai keskenyvágyú közúti gőzvonatu vaspályá, mely terv valóban kívánatos, hogy — mint e téren első is — minél előbb megvalósuljon.

Folytonos és olcsó forgalmat hozhatunk Pécs városa és a vidékét közt tartomány, azért van szükség e közúti gőzmozdony vasútra!

Rónaky Kálmán.

A dunántúli közművelődési egyesület.

A „Pécs“ többi számában egy agdó hazafi felszólal az iránt: vajjon azon fontos egyetből, melynek szervezésére Pécsen már néhány hó előtt megindult a mozgalom, lesz-e valami vagy nem?

A felszólalás anyai idő után már valóban indokolt: mert ha azon talaj, melybe Beksisz úr a fenti egyesület magyárt már a nyáron elvetette, az iránt elég fogékony lenne: úgy annak ez idő óta nemesak kikélt, hanem már láthatólag növekednie is kellene.

Ebben semmi kétség! Azon bizottságba, mely az alapszabályok kidolgozása és általában az egyleti mozgalom megindításával lett megbízva, bizonyosan a legalkalmasabb férfiak választottak meg; és ha ezek 4 havi munkálkodás után még annyira sem voltak képesek, hogy csak az alapszabályokat elkészítették, nem pedig hogy az ügyet már, meg is indították volna: úgy méltán kételkedni lehet az iránt, hogy a tervezett nagykeretű dunántúli egyesület ügye Pécsen elterjedőssé váljék s virágzásnak indulhasson!

Ezzel azonban korántsem akarom az illető megbízott urakat vadolni. Mert egy oly nagy egyesület szervezése és megteremtése, mely az egész Dunántúli közművelődés terjesztéséről lenne hivatva gondoskodni, igen is nehéz feladat: oly nehéz, hogy nem esuda, ha a Pécs erejét nemesak kemény próbára teszi, hanem fellép is mulja.

Ide nemesak áldozatkészség, kitartó és faradhatatlan munkásság, mihez az erő esakias az ügy iránti kiváló szeretet adja meg, szükséges. Ide nemesak az szükség, hogy az illetők tettvágyok és tetterőség legyenek és büszkeségüket helyezzék abba, hogy azon ügyet, melyet kezükbe vettek, diadalra is juttassák. Ide még az is szükséges, hogy az ügy élén a legtekinélyesebb férfiak álljanak, kik befolyásuk és összeköttetésükkel fogva mintegy magukkal ragadják mindazon vidékeket és fiakat, melyek és kiknek szellemi és anyagi támogatását az egyesület csak igényelheti. És még mindezen felül elég önbizalom, sőt kiállítás is kell az iránt, hogy azon buzgó munkával, melyet az illetők kifejtési képesek, az előre kitűzött nagy célt elérni remélhessék is!

Nos! a lefolyt néhány havi meddő elözmény után ismerjük el és mondjuk ki, hogy Pécs a jelzett szükséges feltételekkel nem rendelkezik. És ezen beismerésen okulva mondjunk le azon nagy térről, melyet uradni akartunk, és tüzünk ki tevékenységünknek még idejében egy szerényebb kör, melynek meghódítására már előre számíthatunk!

Pécs kiesi ugyan és gyenge arra, hogy az egész dunántúlnak a közművelődés terjesztésére nézve központja, irányadója és közvetítője legyen; de kétségkivül elég nagy és erős arra, hogy magának Baranyamegyének irányadó és vezető központja legyen; hogy tehát a szűkebb-körű bar. megyei közművelődési egyesület

szervezése és annak virágzóvételéről gondoskodjék.

Azt kell tehát először is elhatározni, hogy mi csakis megyei egyletet alakítunk! Ha mi csak ennek tisztességesen megfelelően: úgy elmondhatjuk, hogy kötelességünk ilyen teljesíteni.

De nincs is annak értelme, hogy az egész dunántúli rész egy testületben egy közpottal egyesüljön, midőn ezen nagy testületnek annyi ezer meg ezer igénye van, mit azon egy közpottól sem látni, sem megítélni: tehát helyesen orvosolni sem lehetne. A nagy test meg lenne ugyan, de az épen nagysága miatt nem tudna mozogni, úgy hogy végre is szét kellene azt szagatni. Mennyi erőpazarlás lenne ez! És mily nagy kudarc, mi az ügy egész jövőjét veszélyeztethetné.

A dunántúli megyék egyike sem olyan, hogy Baranya gyámságára szorulna. És ha minden megye maga megismeri a maga egyletét: annyiszor több közpott és erővel minden tekintetben sokszorta nagyobb eredményel is dolgozhatik. Így mindenik maga köré gyűjthetvén a saját embereit és eszközeit, s a baj forrásához is közelebb lépven, öntudatosabban és sokkal nagyobb sikerrel működhetik is.

A közművelődési pótadót is, melyet minden hazafias és haladásért buzgó megye bizonyosan nemcsak a befogadott esakias az illető megyében vagy legalább annak rendelkezése alapján lehet igazságszerűen tehát helyesen is felhasználni. Mily nagy zavar támadna tehát, ha az egyik megye így, a másik úgy járna el a pótadóval, feltéve, hogy valamennyi egy egyesületben lenne!

Es tessék! Most ki lévén mondva a jelző, hogy „dunántúli köz. egylet“ alakítottassék, az egész Dunántúli halgat és lesi, hogy Pécs csinálja meg azt... Mig ha arról volna szó, hogy a pécsiek esakias a baranyamegyei egyesület szervezésére fardoznak, verseny támadva, a többi megye is igyekeznék azon, hogy túl ne száruyal-tassék. És így nemsokára minden megyének meg lenne a saját egylete, melyek aztán később, mikor már megerősödnek, egymással szövetkezhetnének is. Egyesülniök azonban a fenti okoknál fogva még akkor sem szabad soha!

Erdélyt ne vegyük irányadónak, mert ott az egyes megyék gyengék s 2/3-da nem magyar. Ezek tehát a gyámságra nagyon is rászorulnak. És Kolozsvár Erdélynek oly központja, a milyen Dunántúlnak a Pécs, se más város távolról sem lehetne. Mig tehát Erdélyben közművel. egyesület Kolozsvár támogatása nélkül csak alighatna fenn, Dunántúlnak a közművel. egyesület bármelyik városban való egyesítése, központosítása annak csak beteges tengődését vonná maga után. — Ha pedig minden megye, mint magában is elég erős, magára hagyatják, egyik-másik kezdeményezése után oly munkásság fejlődhetik ki, mely a legszébb reményekre jogosít.

Komolyan ajánlom tehát, hogy a pécsi szervezkedés esakias Baranyamegyére irányuljon. Ily kisebb keretben a birtokunkban levő erővel, úgy hiszem, bátran felépíthetünk, hogy az egylet csak ezáltal, melynek a közművelődési egyesület szolgálja hivatva van, a magunk körében meglelhessünk.

A közművel. egyesület célja oly nemes, oly átdáshozó és oly sürgős, hogy annak tehet-ege szerint támogatását semmi, a hazafiaság iránt csak egy kis érzéssel bíró polgár meg nem tagadhatja.

A közműveltség erősítése és terjesztése a legfőbb eszköz, mely társadalmunkat munka- s versenyképesébbé teszi s mely hazánk sokféle népét egy közös célra, a közös emelésére egyesítené, annak felvirágoztatására vezetheti a legnagyobb könnyelműség lenne tehát, ha ezt tudva még most meg fognánk kezét arra, hogy az egy haza fia azon egy haza közös szeretetében annak hű, képzett, tevékeny és minél hasznosabb polgáira neveltesenek!

Alkotmányosságunk anykéában odáig vagyunk immár, hogy nemzetiségeink egy része bűnül rója fel, ha Magyarországnak a magyar nyelv, a magyar műveltség és honszeretet terjesztetik!... Szabad-e az ily hazafelless irányt még tovább is tétlenül nézni?! Szabad-e tovább tűrni, hogy az újabb nemzedék egy nagy része még ezertul is ily hazafiatlan irányban neveltessek?!

Ezen viszonyok közt igenis szükséges, hogy minden igaz hazafi megtegye kötelességét! Szükséges tehát az is, hogy a nagy és nehéz munkán mindnyaján megosztózzunk. — Mondják ki azért a pécsi vezérférfiak, hogy a közművel. egyesület igenis magakijátja, de csak Baranya területére, remélvén, hogy példáját a többi megye is esakhamar követni fogja s hogy a rájuk várakozó nagy munkát minél előbb megkezdvén, legjobb erőiket felhasználadják arra, hogy egyesületüket minél nagyobb virágzásra emeltessek!

Eljente tehát a Baranyamegyei közművelődési egyesület! Bontsa ki az minél előbb zászlóját, hogy a körül tömörülve, saját hazánkat a közművelődés és közös hazaszeretet gyűgyerével meg egyszer meghódítván, annak békeséges jöltétét és jövőjét biztosíthassuk! Ez lesz a legemesebb és a legdühösebb hadjárat, mit hazánk és a magunk javára küzd-

A molnár gazda belemelegedett a szóba, előhozakodott isaszeggel, Branyiskóval, lehet arról beszélni, kivált ha ott volt az ember, mint György gazda, zászlotártó.

Amíg Viktor élvezettel hallgatta az egyszerű molnár jóízű elbeszélését, Fédor távozott a szobából s még akkor sem tért vissza, midőn már az öreg György is kifogyott a históriából.

Viktor türelmetlenül kezdett. Ekkor a műhelyben zörög támadt s a molnár kiment körülnézni. Néhány perc múlva középtermetű fekete álarozos lépett a szobába s meghajlítva magát Viktor előtt szótlanul nyújtott neki egy lepecsételt levelet.

Viktor feltépte a levelet, mely csak ezt tartalmazta:

„Kövesd!
Fédor.”

— Készen vagyok — mondá Viktor az álarozosnak.

Az idegen selyem álarozot adott Viktornak, melyet ő feltevé, az idegen tehér kendővel szeméit is bekötötte s karjánál fogva kivette a malomból.

Viktor gépiesen tett mindent, mégis nem állhatta meg, hogy el ne mosolyodjék a titkolózás fölött. „Milyen tréfát lúz velem ez a Fédor?” — gondolta magában — „vagy komoly dolog ez?” ... Észre vette, hogy nem arra mennek, amerre Fédorral jöttek.

Most valami reesegett lábaik alatt: száraz leveleken tapodtak ... Most valami ruhájába kapaszkodott ... a galagonya ága volt ... Erdőben jártak.

Egyszerre a talaj megváltozott, mintha sima kő lett volna lábaik alatt s utjuk mindig lejtősebbé vált s a levegő hideg és nedves volt.

Pillanatra megálltak s kellemetlen esikorgás hallatszott, mintha valami nehézkos ajtó fordult volna meg sarkaiban.

Ekkor az idegen így szólott Viktorhoz: — Ön a 34-ik szám. Nem feleli? — Nem.

— Legyen nyugodt. A kendőt leveheti. Amíg Viktor a kendőt oldozgatá, újra esikorgott háta mögött valami.

A kendőt levette szeméről. Egyedül volt.

Szobában találta magát, melyben a holdfényhez hasonló világosság derengett s melynek nem volt sem ablaka, sem ajtaja.

— Ez nem tréfa. Hol a pokolban vagyok? — Ez nem szoba, hanem sírbolt.

Ekkor fülkét pillantott meg, honnan tölesterre alaku lyukon át óriási terembe lehetett látni és minden lehetett hallani, amit ott beszéltek.

Majd kövé dermedt a bámulatlól. Mit látott!

Embereket, akik „olyanok valának, mint akik álmodoznak!”

Mit hallott?

Borzasztó beszédet, mely „láthatatlan” ajkáról származott.

Egyszerre mint mennydörgés zúgott e két szó: „34-ik szám!”

Megrázkódott.

— Egem linak?! ... Igen ... Ime, szobájának egyik fala fölemelkedik, ismeretlen kísérője lép hozzá:

— 34-ik szám, a „láthatatlan” hívja őt.

— Megyek — válaszolt Viktor.

Alig hangzottak el a szavak: 34. szám, Fédor előtt, midőn a fal fölemelkedett s magát a teremben az álarozosok között találta.

Elfoglaltan, bizonyos izgattósággal közeledett a titokzatos alakok felé, midőn fölülről egy láthatatlan lény szózata hallatszott:

— Küzdve küzdj, bizva bízzál! Fe-

lejtsd a multat, ne nézd a jelent, rád nézve csak jövő legyen. Harcolj az emberiségért: ne legyen más gond mint az igazságtalanság üldözése, az elnyomottak felszabadítása. Harcolj merészen és csüggedetlenül, ne kérdezd, ha győzsz-e. A harc, a munka már igaz gyönyör s a fájó sebek, melyeket rajtad ütnek, ezért kinaikkal elfelednek, tulsajogjait azokat, melyek most gyötrik szivedet. A föld alatt a világosság, az igazság ismerete; a föld alatt a láng, mely pusztítja alkot, zsarnokok átka, népek áldása. Akarsz-e velünk küzdeni, akarsz-e meghalni s nekünk föltétlenül engedelmessé válni?

Fédor küssé habozott, de aztán érezte hangon válaszolt:

— Akarok, Esküszöm.

Elgondolta, hogy harc és küzdelem között neki is gyorsabban telnek az évek, talán szívéről leolvad a jég, a közöny, a fásultság.

Néhány nap múlva Fédor ismeretlen kezektől rendeltet kapott s Oroszországba utazott. Azon láthatatlan, az egész világot átölelő óriási hadsereg tagja lett, mely a nihilisták neve alatt ismeretes s fényesítő réme a zsarnokságnak.

Alig zajlott le egy esztendő, amidőn a lapok a következő értesítést hozták:

Oroszországban nihilista összeesküvéket fogott el a rendőrség! Az összeesküvés hátán voltak a fejük egy idegen származású férfi volt. Az összeesküvők a czar élete ellen tervezték merényletet, de a rendőrség nyomára jött s mielőtt kísérlet tehettek volna, az összeesküvőket elfogta. Az idegen ki e társulat feje volt, mielőtt elfoghatták volna, föbe lépte magát.

A szentpétervári temetőben az idegen sírján egyszerű emlékkő emeltetett s e szavakat vésték rá:

Fédor.
Mi van a föld alatt? Béke, nyugalom,

beteg szívek gyógyulása. Fédort örökre meggyógyította az orvososság.

Irodalom.

— Mikor Makón vendég voltam E cím alatt írja meg Blaha Lujza Makói vendég-szerleplését egészen az 5 szerleplettől kezdve. Kedvesen, pajkosan a „Képes Családi Lapok” szerkesztőjéhez intézett levelében. De nem csak a levél érdekes, hanem az októbertől kezdve 8-ik évfolyamába lépett lap minden újabb száma arról egy-egy mondatot, hogy mióta dr. Székely János lépett a lap élére, ennek tartalmában annyira emelkedett, hogy egy képes lap sem tudja felolvasni az eddig megjelent 3 számban Tolnai Lajos, Bartók Lajos, Tóth Béla, Mészáros István, Blaha Lujza, Madarassy László, Fülöp Áron, Luby Sándor s még többek mind irodalmi színvonalon álló dolgozataival találkoznunk az apróbb rovatok eleven változatossága mellett. A ki maga kíván megismerkedni róla, forduljon a kiadóhivatalhoz Budapestre (Párvölde-utca 8.) mely mutatvány-számot mindenkinek ingyen küld. A „Képes Családi Lapok” 3. számának tartalma: Az ideál. (Elbeszélés.) Inezédi László. — A mélyszélesség. (Költés.) Fülöp Áron. — Mikor Makón vendég voltam. (Tételezés.) Blaha Lujzától. — Háromszor mennyasszony. (Elbeszélés.) Gyula. — Mészáros Istvánról. — Belgrád. (Ismerető tételezés.) Iványó Józseftől. — A boszú kánya. (Theuriet André regénye.) — Képmagyarázat. — Mindenféle — Képek: Piac. Fezben. — A cseréssé lánya. — Isten vigasztalása. — Mikor láttad utoljára atyádat? Melléklet: „A szobor titka. (Regény.) Tábori Róbertől) 33—48 oldal Boríték: Heti napár. — Sakk-talány. — Számvetés. — Megfejtések. — Megfejtés névsora. — Jutalmak. — Hymen. — Gyászrovat. — Apróságok. — A szerkesztő postája. — Hirdetések. Előfizethető: Méhner Vilmosnál, Budapest IV. ker., párvölde utca 8. sz. Egyszer 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

— Sportnapár. Az 1886-ik évről megjelent, vagy ezután megjelenő napárak közül kiváló figyelmet érdemel a Fenyő Sándor által szerkesztett Sportnapár, mely a Franklin társulat felteie esimes kiállításában a napokban jelent meg. Elkéteve attól, hogy ez a legelső magyar ily fajta napár, úgy gazdag tartalmánál, mint ügyes pontos és elmeséző összeállításánál fogva a sport utáni érdeklődők valóban igen jó hasznát vehetik a cimes könyvnek. Beosztása sokkal szélesebb mint a Silberer bécsi sportsman e fajta kiadványainak. A magyar sport az utóbbi időben minden

irányban olyan lendületet vett, hogy napról napra jobban érzelhető a sportirodalom meődő sávra és szégyensége. Igen jó gondolat volt tehát Fenyő Sándortól az Egyetértés dolgozóitól, hogy magyaz: sportnapárt szerkesztett, mely a mellett hogy a nemzetközi sport kiállított mozzanataival is foglalkozik, kiválóképen a magyar sport kedvelőinek van számára és föleleli a sportnak minden olyan ágát, a melyet hazánkban kultiválnak. Különö gondot fordít a lögőte és galambloversenyekre, de a sport egyéb válfajairól is nevezetesen a vadászatról is igen érdekes és szakszerűen megírt cikkekkel közöl. E mellett igen ügyesen összeállított versenyműszoárt közöl, mely lexikon-szerűen magyarázza a magyar és idegen sportkifejezések a napár e részének különösen hasznát vehetik mindazok, a kik a versenyek iránt kedvelőek érdeklődnek, de a versenyek titkait nem ismerik. A mű nem is annyira napár, mert a hírtíres ugyanakkor kevés benne hanem a hivatalos adatok alapján összeállított magyar sportkönyv, mely előreláthatólag csakhamar megszerzésre jut az istálló tulajdonosok, vadászok, lövészek és atleták körében.

Nyilt-tér. *)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik elhunyt Retzer Lipót végzett papnövendék temetésén való megjelenésük által részvételt nyilvánították, s így fájdalunkat enyhítették, és kik iránt tartozásunkat másképen nem róhatjuk le, fogadják ez uton forró köszönetünket.

Az elhunytak családja.

*) Ezen rovat alatt megjelent-kért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

NAGY FERENCZ,
lapkiadónos.

KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ
felelős szerkesztő, főmunkatárs.

HIRDETÉSEK:

Hosszu évek során ösmert és elönyösnek bebizonyult

Daubitz gyomorkesernyek

egy házban sem szabadna hiányozni!

Válódi kapható Grünbaum Albertnél, Irgalmasok-utca 2. sz. 326. (24-2)

9413 1885. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. jbiróságának 8882, 9462, 8784 és 8723 számú végzése által íj. Tóth János, Maletér Rudolf és Bubreg Pál végrehajtották javára íj. Tóth György és neje Pap Kati 100 ellen frt tőke ennek 1878. év január hó 15. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 88 frt 20 kr. perköltség követelés illetve: 280 frt, 56 és 200 frt tőke s járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és fellül foglalt és 307 frt 60 kr-ra becsült 1 sz-prés, 2 kád, hordók, 2 ló s kocsis, újbor, széna, sarjú és trágyából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a 1885. 9413. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Patacs községben leendő eszközésére 1885-ik év október hó 26. napjának délután 2 órája határidőül kitéztek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsaron alul is eladatni fognak.

Az elarverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1885-ik évi október hó 12. napján.

Saághy Vincze,
kir. aljbiró.

Ezennel batorokodom a n. é. községnek szives tudomására hozni, hogy Pécsen (József-utca 5. sz. a.) fenálló

szoba, czélg és

templom festészeti

üzletemet a jelenkor követelményeire helye képest oly dusan rendeztem be, hogy e téren a legnagyobb igényeknek megfelelhettek. Az egyezményre vonatkozólag könnyebbésségit szolgálhatok a legdiszesebb damask-olasz, francia és német renaissance stílusban kiállított és kidolgozott plafond és fali mintákkal.

Jó anyag valamint a munka tisztaságért mindenkor kezeséget válllok. Mindennemű mázolási munkák a lehető legjutányosabb ár mellett legpontosabban teljesítenek.

Számos megrendelésért esd

VADÁSZ BÉLA
szoba dísz festő

246. (12-10) József utca 5. szám alatt.

Egy nőtelen fiatal ember ki az asztalos mesterségben is jártas mint

házmester

alkalmazást keres. Bővebbet Nyil-utca 5. sz. alatt. 322. (0-1)

Ház és szülő eladó!

A Mária-utczában a 31. sz. új ház, és az aranyhegyben egy hold és 158 ööl nagyságu jó karban álló szülő, présházal együtt, szabadkézből eladó. 285. (0-10)

Értekezhetni Nagy-Flórián utca 16. sz. alatt lakó tulajdonossal.

Erven Lucas Bols, cs k udvari szállitók, k. német-alföldi udv. szállitók

fennáll 1575 óta, Amsterdam

az ország elsőrendű üzleteiben tartanak

Értesítés.

Alulírott teljes tisztelettel értesítem a t. cz. helybeli és vidéki közönséget, hogy

épitőmesteri üzletemet

és

épitészeti irodámat

megnyitottam, és minden e szakmába vágó munkát elfogadok. Egyidejűleg tudatom a t. cz. közönséggel, hogy a szigetvárosi vámháznál lévő homokbányámban 1 kocsis homok ára 30 kr. Jéglyek lakásomon és a korona vendéglőben kaphatók.

312 (3-3) **Körösztyós József,**
okl. épitőmester Mária u. 24. sz.

Helyiség változtatás.

Van szerencsém a n. é. hölgyközönséget értesíteni, miszerint Fereniczek-utca 15. sz. alatti divatru-üzletemet október hó 1-én a Kis-tér 9. sz. (Nagyfele ház) első emeletére áttettem.

Egyszersmind batorokodom ajánlani nagy választékú s a legújabb divatszertinti

hölgy- és gyermek-kalapjaimat.

Midőn az eddigi becses bizalomért köszönetet mondanék, kérem a n. é. közönség további pártfogását.

Kiváló tiszteltelt

ö. v. Hencz szül. Haksch Julia,

320. (3-2)

Biztos kereset!

Mindenki tőke és kockázat (risico) nélkül osztrák magyar állam- és díjorsjegyek részletfizetés mellett eladása által az 1883. évi XXXI. törvénnyel

havonta 100—300 frtot kereshet.

Ajánlatok a jelen fglalkozás megnevezéseével intézendők:

Lang Lipót,
nemzetközi hirdetői irodájába
1. udapest, Dorotya-utca 9. sz.

A LEGJOBB

SZIVARKA-PAPÍR

A VALÓDI

LE HOUBLON

francia gyártmány

CAWLEY & HENRY-tól, PÁRISBAN

Után-ajánlat nem lehetséges!

Ezen papír dr. POHL J. J. dr. LUDWIG R és dr. LIPPMANN R. uraktól.

a becsületesen meggyőző tanúsítást a legújabbakban ajánlatok és pedig kitűnő minősége és tökéletes tisztaságának fogva, továbbá mert szeméjére, egyszerű ártalanság miatt nem tartalmaz.

500 PÉCELIS
500 PÉCELIS
500 PÉCELIS

Cawley & Henry
17, rue Béranger, a PARIS

Mária-celli gyomor-cseppek

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmát ellen

és följámulhatatlan az étvágyhiány, gyomor-nyegesség, rosszszagú lehet, szelek, savanyú felbúgás, kólika, gyomorhurut, gyomorégés, huykóképződés, tulsagos nyálka képződés, sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgöres, székszorulat, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, gilszta lép és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvege ára használati utasítással együtt 35 kr.

Kapható: Pécsen: Balás Ödön, Kovács Mihály és Sipőcz István gyógyszerészek és áruháza. Pécsvárad: Dvorszky Béla gyógyszerésznél. Szigetvárott: Visky Sándor gyógyszerésznél. Siklóson: Rónai gyógyszerésznél. Sásd: Keller Gyula gyógyszerésznél. Szisváron: Baltha László gyógyszerésznél.

Valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerüzletében és kereskedésében. Központi székhelyűs: raktár magyban és külsőben. (13-3)

BRADI KÁROLY,
az „Orangyálhoz” címzett gyógyszerész-áruháza Kremzierben, Morvaországban.

ULLMANN M. KÁROLY
bank és váltóüzlete Pécsen,

kibocsát pontosan a törvény értelmében kiállított

részletiveket,

az összes a budapesti tőzsdén jegyzett sorsjegyekre, meghatározott részletfizetéssel.

Az eredeti sorsjegyek a pénztárnál bármikor megtekinthetők

Ügynökök jó jutalék mellett felvétetnek.

A pécsi köszönbánya és gépgyár részvénytársulat 83-ik rendes közgyűlését

1885. évi október hó 25-én délelőtt 10 órakor saját helyiségeiben tartandja, melyre a t. cz. részvényesek, figyelemzetéssel az alap szabályok 24. §-ára, meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. Részvények átírása.
2. Igazgatósági jelentés.
3. Felügyelő bizottsági jelentés.
4. Osztalék megállapítása.
5. Hat igazgatósági tag, és három felügyelő bizottsági tag választása.
6. Indítványok tárgyalása.

Kelt a pécsi köszönbánya és gépgyár részvénytársulat igazgatósága részéről, 1885. évi október hó 1-én tartott üléséből.

Kosztis Szilárd,
társulati titkár.

314. (3-2)

3118 1885. sz.

Örök eladási hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás és közoktatási m. kir. miniszterium 1885. évi 31016. szám alatt kelt rendelete folytán, a vaizslói vallás alapítványi uradalomhoz tartozó s Sámód község határában fekvő a sámodi 53. sz. tjk. 412, 413. és 414. hrsz. alatt felvett

„Monyorócskai csárda,”

— a hozzá tartozó épületek — 9 ¹⁰⁰⁰/₁₀₀₀ holdnyi szántóföld és réttel, valamint a csárdában gyakorlandó szeszes italmérési joggal, zárt ajánlati versennyel egybekötött nyilvános árverés útján 2552 frt 80 kr. becsérték mint kikiáltási összeg mellett örök áron feladatni.

A zárt ajánlattal egybekötött nyilvános árverés folyó évi október hó 25. napján délelőtti 10 órakor fog Vaizslón az uradalmi erdészeti irodában megtartatni.

Az írásbeli ajánlatok 50 kros bélyeggel s 400 frt készpénz biztosítékkal ellátva, az ajánlott összegnek szám és betűvel pontos kiírásával 5 pecséttel ellátva, folyó évi október 25. napján délelőtti 8 óráig 10 óráig a vaizslói erdészeti irodában lesznek beadandók, később benyújtott vagy a feltételektől eltérőleg készített ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az eladásra vonatkozó részletes feltételek egy a vaizslói erdőgondnokság, valamint a pécsváradai számtartósnágnál betekinthezők.

Pécsvárad, 1885. évi október hó 3. án.

A pécsvárad magy. kir. közalap számtartóság.

315. (3-2)